Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az imáját a takbír-ral (Allahu Akbar) nyitotta meg és az "Al-hamdu lilláhi Rabbi-l-ʿálamín (A teljes dicsőség csak Allahot illeti, a Világok Urát)

Aishá-tól, az Igazhívők Anyjától (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az imáját a takbír-ral (Allahu Akbar) nyitotta meg és az "Al-hamdu lilláhi Rabbi-l-ʿálamín (A teljes dicsőség csak Allahot illeti, a Világok Urát)" recitálásával (Q1). Ha meghajlást végzett a fejét sem nem emelte fel, sem nem hajtotta le túl mélyre - e kettő között tartotta. Miután felemelkedett a meghajlásból, addig nem borult le, amíg teljesen ki nem egyenesedett. Midőn felemelte a fejét az első leborulásból, addig nem borult le újból, amíg ültében teljes nyugalommal el nem helyezkedett. Minden két raká után elmondta a tahiyya-t (az üdvözlést). Bal lábfejét elfektette a talajon és a jobb lábfejét egyenesen tartotta. Megtiltotta a sátán ülését, és megtiltotta, hogy az ember úgy fektesse le karjait a földre, mint a vadállat. Az imát a taszlímm-al (asz-szalám...) fejezte be.

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muslim jegyezte le]

Az Igazhívők Anyja, Aisha (Allah legyen elégedett vele) megemlített néhány fontos dolgot a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imájából. Miszerint az imáját a takbíratu-l-ihrámm-al nyitotta meg és mondta: "Allahu Akbar". A recitálást a Fátiha szúrával kezdte: "Al-hamdu lilláhi Rabbi-l-ʿálamín... A teljes dicsőség csak Allahot illeti, a Világok Urát..." Midőn meghajlást végzett az állást követően, a fejét nem emelte fel túlzottan és nem is engedte le azt mélyre, a meghajlás során; hanem a törzsével egyvonalban egyenesen tartotta. Miután felemelte a fejét a meghajlásból, elhelyezkedett állásban, teljesen kiegyenesedve, mielőtt leborulást végzett volna. Miután felemelte a fejét az első leborulásból, a második leborulást addig nem végezte el, amíg ülő helyzetében teljes mértékben el nem helyezkedett. Minden két raká után, ülő helyzetben maradt a tasahhud elmondása céljából. Azaz: "at-tahiyyátu li-Lláhi wa-sz-szalawátu wa-t-tayyibátu... Az üdvözlések Allahnak járnak és a magasztalások és a jó dolgok...". Midőn a két leborulás között ült, vagy a tasahhud elmondása miatt; a bal lábfejét a földön elfektette és arra ült rá és a jobb lábfejét egyenesen tartotta. Továbbá megtiltotta, hogy az imádkozó személy az imájában úgy üljön, mint a sátán; azaz: mindkét lábfejét lefekteti a talajra és a sarkára ül vagy a fenekét a földhöz szorítja, lábszárát kiegyenesítve, és a két kezét a földre helyezi, mint a kutya; vagy, hogy az imádkozó személy széttárja a karjait és kinyújtsa azokat a leborulás során, ahogy a vadállatok fekszenek. Az imáját a taszlím-mal fejezte be: "asz-szalámu alaykum wa rahmatu-Lláhi - békesség veletek és Allah könyörülete". Egyszer jobbra fordulva, majd egyszer balra fordulva tette ezt.

